

## MAGDOLNA

Pákolitz István

Pákolitz István:  
MAGDOLNA

Lőn pedig, hogy kifárasztá a beszéd,  
és Simon farizéus kérte,  
jönne házába, szívesen látja  
hétköznapi, egyszerű ebédre.

S midőn asztalhoz telepedék,  
hogy némi ételt elfogyasztana,  
váratlanul jöve egy asszony,  
aki a városban nagy bűnös vala.

Leborulva az ács fia előtt,  
sírástól reszket gyöngye válla;  
a Mester lábát csókkal illeti,  
s öntözi szemének harmatával.

Haja bronz-ékességét lebontván  
törölgeti, semmit se restell,  
s vevén a kis alabástrom szilkét,  
megkeni jóillatú kenettel.

Látván ezt Simon farizéus,  
fölötte bosszankodik magában:  
ha próféta volna, tudná bizonynal,  
miféle asszony ez, s milyen parázna!

Ránéze pedig Jézus és szóla:  
- Simon, mondanék neked valamit.  
Amaz felelé és mondá neki:  
- Szólj, Mester, hallgatom a te szavaid.

- Egy hitelezőnek két adósa vala,  
ötszáz dénárral tartozott az egyik,  
a másik ötvennel; de mindkettőt  
elengedé, mert nem tudtak fizetni.

Mit gondolsz, Simon, kettejük közül  
melyik lesz hozzá nagyobb szeretettel?  
Felelvén Simon, mondá: - Gondolom, az,  
akinek többet engedett el.

- Helyesen ítélsz. Nézd ezt az asszonyt:  
bejövék, s nem mostad meg a lábam;  
ő pedig könnyeivel fürösztö  
s megtörölgeti selyemhajával;

nem szűnik csókkal illetni lábam,  
te az üdvözlő csókot is feledted;  
nem kenéd be fejem olajjal,  
ő lábamat keni drága kenettel;

mondom neked, az ő sok nagy bűne  
megbocsáttatik, mert nagyon szeretett;  
kinek pedig kevés bocsáttatik meg,  
annak a szeretete is kevesebb.

S intvén, szóla az asszonynak:  
- Íme, megbocsátom minden vétked;  
menj békével és többé ne vétkezzél,  
a te hited megszabadított téged.

(forrás: Új Aranyhárfa, Bp. 2001.)